Śaṁkarācārya

Vākya-vṛtti / Svātma-prakāśikā

(Glosă la marile enunțuri / Scurtă lămurire despre propriul sine)

Tălmăcire din limba sanskrită
de Vlad Șovărel

București
4 iulie 2025

Vākya-vṛtti / Svātma-prakāśikā

(Glosă la marile enunțuri / Scurtă lămurire despre propriul sine)

॥श्री गणेशाय नमः॥

Închinare Domnului Gaṇeśa!

सर्गस्थितिप्रलयहेतुमचिन्त्यशक्तिं विश्वेश्वरं विदितविश्वमनन्तमूर्तिम्।
निर्मुक्तबन्धनमपारसुखाम्बुराशिं श्रीवल्लभं विमलबोधघनं नमामि॥१॥

1. Mă plec celui preaiubit de Lakṣmī (*i.e.* Viṣṇu),
Întruparea conștiinței fără de pată,
Cauza creației-existenței-dizolvării [universului],
Putere de neconceput, Domnul universului,
Atotpătrunzătorul înțelept, întruparea infinitului,
Eliberat din [toate] legăturile, ocean al infinitei beatitudini.

यस्य प्रसादादहमेव विष्णुः मय्येव सर्वं परिकल्पितं च।
इत्थं विजानामि सदाऽऽत्मरूपं तस्याङ्घ्रिपद्मं प्रणतोऽस्मि नित्यम्॥२॥

2. Prin binecuvântarea sa, eu sunt cu adevărat Viṣṇu,
Iar tot [universul nu este decât] imaginat pe mine;
Realizez necontenit în acest fel natura sinelui,
Fiind întotdeauna prosternat la lotusul picioarelor sale.

तापत्रयार्कसंतप्तः कश्चिदुद्विग्नमानसः।
शमादिसाधनैर्युक्तः सद्गुरुं परिपृच्छति॥३॥

3. Cineva, cu mintea neliniștită
Și chinuit de focul întreitei suferințe[1],
Înzestrat fiind cu calități precum calmul (*śama*) etc.
Îl întreabă pe venerabilul maestru (*guru*):

अनायासेन येनास्मान्मुच्येयं भवबन्धनात्।
तन्मे संक्षिप्य भगवन्केवलं कृपया वद॥४॥

4. — Domnule, doar din îndurare,
Spune-mi pe scurt despre aceasta:
În ce fel pot primi ușor mântuire
Din această captivitate a existenței?

गुरुरुवाच
साध्वी ते वचनव्यक्तिः प्रतिभाति वदामि ते।
इदं तदिति विस्पष्टं सावधानमनाः शृणु॥५॥

5. Maestrul a spus:
— Felul tău de rostire pare virtuos,
Îți voi spune foarte clar despre acesta.
Ascultă cu mintea atentă!

---

1 „Întreitei suferințe” (*tāpatraya*) sunt: *adhidaivika*, *adhyātmika* și *adhibhautika*.

तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थं यज्जीवपरमात्मनोः।
तादात्म्यविषयं ज्ञानं तदिदं मुक्तिसाधनम्॥६॥

6. Acea cunoaștere cu privire la identitatea
Dintre [sinele] individual (*jīva*) și sinele suprem (*paramātman*)
Care rezultă din aserțiuni precum „acela ești tu” (*tat tvam asi*)[1] etc.,
Este această metodă întru izbăvire (*mukti-sādhana*).

शिष्य उवाच
को जीवः कः परश्चाऽऽत्मा तादात्म्यं वा कथं तयोः।
तत्त्वमस्यादिवाक्यं वा कथं तत्प्रतिपादयेत्॥७॥

7. Discipolul a spus:
— Cine este [sinele] individual (*jīva*) și cine este sinele suprem (*paramātman*)?
Sau cum este [posibilă] identitatea celor doi?
Sau cum produce această aserțiunea „acela ești tu” (*tat tvam asi*) etc.?

गुरुरुवाच
अत्र ब्रूमः समाधानं कोऽन्यो जीवस्त्वमेव हि।
यस्त्वं पृच्छसि मां कोऽहं ब्रह्मैवासि न संशयः॥८॥

8. Maestrul a spus:
— O să vorbim aici și acum despre contemplare.
Cine poate fi [sinele] individual (*jīva*) altul decât tine?
Tu m-ai întrebat: „Cine sunt eu?”
Ești *bráhman*, desigur și fără îndoială!

शिष्य उवाच
पदार्थमेव जानामि नाद्यापि भगवन्स्फुटम्।
अहं ब्रह्मेति वाक्यार्थं प्रतिपद्ये कथं वद॥९॥

9. Discipolul a spus:
— Domnule! [Dacă eu] nu cunosc cu adevărat clar,
Nici chiar acum, înțelesul cuvintelor,
Spune[-mi], cum aș putea să înțeleg
Înțelesul aserțiunii „Eu sunt *bráhman*”[2]?

गुरुरुवाच
सत्यमाह भवानत्र विगानं[1] नैव विद्यते।
हेतुः पदार्थबोधो हि वाक्यार्थावगतेरिह[2] ॥१०॥

10. Maestrul a spus:
— Adevărat spus, domnule! Cu privire la această,
Cu siguranță nu există incoerență.
Aici, cauza conceperii înțelesului aserțiunii
Este cunoașterea înțelesului cuvintelor.

[1] विज्ञानं॥ [2] वाक्यार्थविगतेरिह॥

1 *ChUp* VI.8.7.
2 *BaUP* I.4.10.

अन्तःकरणतद्वृत्तिसाक्षिचैतन्यविग्रहः।
आनन्दरूपः सत्यः गीर्किं नात्मानं[१] प्रपद्यते[२] ॥ ११ ॥

11. De ce nu este realizat sinele (*ātman*) ca fiind
Realitatea ce este de natura beatitudinii (*ānanda*),
Întrupare a conștiinței (*caitanya*) ce este martoră
A instrumentului intern (*antaḥkaraṇa*) și a modificărilor acestuia?

सत्यानन्दस्वरूपं धीसाक्षिणं ज्ञानविग्रहम्[३]।
चिन्तयात्मतया[४] नित्यं त्यक्त्वा देहादिगां धियम्॥ १२ ॥

12. Părăsind atitudinea de identificare cu trupul etc.
Cugetă neîncetat prin sine la martorul intelectului
Care este întruparea cunoașterii (*jñāna*), iar
Propria-i natură fiind adevărata beatitudine (*ānanda*).

रूपादिमान्यतः पिण्डस्ततोऽनात्मा घटादिवत्।
[५] वियदादिमहाभूतविकारत्वाच्च कुम्भवत्॥ १३ ॥

13. Trupul, asemănător urciorului etc.,
Datorită stării de transformare a elementelor grosiere,
Precum eterul (*viyat*) etc., este conceput cu formă etc. –
De aceea, fiind asemănător urciorului, este ne-sine (*anātman*).

अनात्मा यदि पिण्डोऽयमुक्तहेतुबलान्मतः।
[६] करामलकवत्साक्षादात्मानं प्रतिपादय॥ १४ ॥

14. Dacă există convingerea că acest trup este ne-sine (*anātman*),
Datorită puterii argumentelor [logice] declarate [anterior],
Percepe sinele (*ātman*) ca fiind
Precum fructul de *amla*[1] din palmă.

घटद्रष्टा घटाद्भिन्नः सर्वथा न घटो यथा।
देहद्रष्टा तथा देहो नाहमित्यवधारय॥ १५ ॥

15. Așa cum văzătorul (*draṣṭṛ*) urciorului este diferit de urcior,
Nefiind, în niciun caz, urciorul,
Tot așa și văzătorul (*draṣṭṛ*) trupului [este diferit de trup].
Reflectează asupra „Eu nu sunt trupul”

एवमिन्द्रियदृङ्नाहमिन्द्रियाणीति निश्चिनु।
मनो बुद्धिस्तथा प्राणो नाहमित्यवधारय॥ १६ ॥

16. Tot astfel, cercetează:
„Eu sunt văzătorul instrumentelor (*indriya*) și nicidecum organele”.
Reflectează [astfel]:
„Eu nu sunt mintea (*manas*), intelectul (*buddhi*) și nici suflul vital (*prāṇa*)”.

---

[१] नाऽऽत्मानं॥ [२] प्रपद्यसे॥ [३] बोधविग्रहम्॥ [४] चिन्तयाऽऽत्मतया॥ [५] पृथिव्यादि॥ [६] कराम्लकवत्?

---

1 *Phyllanthus emblica* L.

संघातोऽपि तथा नाहमिति दृश्यविलक्षणम्।
द्रष्टारमनुमानेन निपुणं संप्रधारय॥१७॥

17. „De asemenea, eu nu sunt nici combinația [acestora]”.
Reflectează într-un mod inteligent,
Prin inferență, asupra văzătorului (*draṣṭṛ*)
Care este diferit de obiectele sensibile.

देहेन्द्रियादयो भावा हानादिव्यापृतिक्षमाः।
यस्य संनिधिमात्रेण सोऽहमित्यवधारय॥१८॥

18. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*)[1]
Prin a cărui simplă existență
Trupul, instrumentele (*indriya*) etc.
Devin capabile de activități precum perceperea etc.”.

अनापन्नविकारः सन्नयस्कान्तवदेव यः।
बुद्ध्यादींश्चालयेत्प्रत्यक्[१] सोऽहमित्यवधारय॥१९॥

19. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Cel care animă intelectul (*buddhi*) etc.
Și care, fiind cu adevărat precum minereul de fier,
Este lipsit de [orice] transformare”.

अजडात्मवदाभान्ति यत्सांनिध्याज्जडा अपि।
देहेन्द्रियमनःप्राणाः सोऽहमित्यवधारय॥२०॥

20. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Prin [a cărui simplă] existență
Trupul, instrumentele (*indriya*), mintea (*manas*) și suflul vital (*prāṇa*),
Deși inerte (*jaḍa*), apar ne-inerte (*ajaḍa*) asemenea sinelui (*ātman*)”.

अगमन्मे मनोऽन्यत्र साम्प्रतं च स्थिरीकृतम्।
एवं यो वेद[२] धीवृत्तिं सोऽहमित्यवधारय॥२१॥

21. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Cel care vede astfel modificările intelectului (*dhī*):
«Mintea (*manas*) mea a plecat în altă parte,
Iar acum a fost oprită»”.

स्वप्नजागरिते सुप्तिं भावाभावौ धियां तथा।
यो वेत्त्यविक्रियः साक्षात्सोऽहमित्यवधारय॥२२॥

22. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Neschimbător, care cunoaște cu adevărat
Existența|ne-existența (*bhāva*|*abhāva*) în intelect (*dhī*)
A stării de trezie (*jāgarita*), de visare (*svapna*) ori de somn profund (*supti*)”.

---

[१] चालयत्येव॥ [२] वेत्ति॥

---

1 *ĪśaUp* 16.

घटावभासको दीपो घटादन्यो यथेष्यते।
देहावभासको देही तथाहं बोधविग्रहः॥२३॥

23. Precum se spune că lampa, care vădește urciorul,
Este diferită de urcior,
Tot așa eu, întrupare a conștiinței (*bodha*),
Sunt cel întrupat care vădește trupul.

[१]पुत्रवित्तादयो भावा यस्य शेषतया प्रियाः।
द्रष्टा सर्वप्रियतमः सोऽहमित्यवधारय॥२४॥

24. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Cel mai îndrăgit martor (*draṣṭṛ*) dintre toți,
Pentru care, în cele din urmă,
Sunt îndrăgite fiul, bogăția etc."[1]

परप्रेमास्पदतया मा न भूवमहं सदा।
भूयासमिति यो द्रष्टा सोऽहमित्यवधारय॥२५॥

25. Reflectează: „«Acesta eu sunt» (*so'ham*),
Cel care, prin starea de a fi sălașul supremei iubiri,
Este martorul (*draṣṭṛ*) a «fie ca niciodată să nu exist,
Fie ca eu să exist întotdeauna»".

यः साक्षिलक्षणो बोधस्त्वंपदार्थः स उच्यते।
साक्षित्वमपि बोद्धृत्वमविकारितयाऽऽत्मनः॥२६॥

26. Datorită stării de a fi neschimbător a sinelui (*ātman*),
Există starea de martor și starea de cunoscător.
Se spune că „tu" (*tvam*) denotă acea
Conștiință care apare ca fiind martorul.

देहेन्द्रियमनःप्राणाहङ्कृतिभ्यो विलक्षणः।
प्रोज्झिताशेषषड्भावविकारस्त्वंपदाभिधः॥२७॥

27. „Tu" (*tvam*) îl denotă pe [cel care este]
Diferit de trup, de instrumente (*indriya*), de minte (*manas*)
De suflul vital (*prāṇa*) și de eul empiric (*ahaṁkṛti*),
Fiind lipsit pe deplin de cele șase stări de transformare.

त्वमर्थमेवं निश्चित्य तदर्थं चिन्तयेत्पुनः।
अतद्व्यावृत्तिरूपेण साक्षाद्विधिमुखेन च॥२८॥

28. Stabilind astfel înțelesului lui „tu" (*tvam*),
Trebuie reflectat din nou asupra înțelesului lui „acela" (*tat*)
Prin metoda respingerii [a ceea ce] „nu-este-aceasta" (*neti*)
Și pe calea principiilor reglementatoare directe.

---

[१]पुत्रमित्रादयो॥

---

1 V. *BaUp* II.4.5.

निरस्ताशेषसंसारदोषोऽस्थूलादिलक्षणः।
अदृश्यत्वादिगुणकः पराकृततमोमलः॥२९॥

29. Distrugere completă a păcătoșeniei *saṁsārei*,
Este caracterizat ca fiind ne-grosier (*asthūla*) etc.,
Are calitatea de a fi de ne-perceput (*adṛśyatva*) etc.,
Respingerea impurității ignoranței (*tamas*),

निरस्तातिशयानन्दः[1] सत्यप्रज्ञानविग्रहः।
सत्तास्वलक्षणः पूर्णः परमात्मेति गीयते॥३०॥

30. Este descris [în *Vede*]: „sinele suprem (*parama-ātman*),
Este deplin, ființa (*sattā*) îi este propria caracteristică,
Întruparea conștiinței (*prajñā*) pure,
Beatitudine supremă de ne-întrecut."

सर्वज्ञत्वं परेशत्वं तथा संपूर्णशक्तिता।
वेदैः समर्थ्यते यस्य तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३१॥

31. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*".
De către *Vede* este stabilit
Că a acestuia este starea de atotcunoaștere,
De atotstăpânire și de atotputernicie.

यज्ज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतिषु प्रतिपादितम्।
मृदाद्यनेकदृष्टान्तैस्तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३२॥

32. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*,
Prin cunoașterea căruia totul este cunoscut" –
Astfel este prezentat în scripturile [revelate]
Prin nenumărate exemple precum lutul etc.

यदानन्त्यं प्रतिज्ञाय श्रुतिस्तत्सिद्धये जगौ।
तत्कार्यत्वं प्रपञ्चस्य तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३३॥

33. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*"
Care, fiind etern, a fost cântat de scripturi (*śruti*)
Pentru realizarea [auto-]recunoașterii –
Astfel, din «acela» (*tat*) apare starea de efect a manifestării (*prapañca*).

विजिज्ञास्यतया यच्च[2] वेदान्तेषु मुमुक्षुभिः।
समर्थ्यतेऽतियत्नेन तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३४॥

34. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*"
Care a fost stabilit cu mare grijă în [scripturile] vedāntine
Printr-o investigare aprofundată
De către aspiranții la eliberare (*mumukṣu*).

---

[1] सत्यः प्रज्ञानविग्रहः॥ [2] यत्र॥

जीवात्मना प्रवेशश्च नियन्तृत्वं च तान्प्रति।
श्रूयते यस्य वेदेषु तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३५॥

35. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*”,
Despre care este auzit în *Vede*
Că este cel care pătrunde prin sinele (*ātman*) făpturilor
Și care [le] guvernează pe fiecare dintre acestea.

कर्मणां फलदातृत्वं यस्यैव श्रूयते श्रुतौ।
जीवानां हेतुकर्तृत्वं तद्ब्रह्मेत्यवधारय॥३६॥

36. Reflectează: „«acela» (*tat*) este *bráhman*”,
Cauza stării auctoriale (*hetu-kartṛtva*) a făpturilor,
Despre care desigur este auzit în scripturi (*śruti*)
Ca fiind starea dăruitorului rezultatelor acțiunilor (*karman*).

तत्त्वंपदार्थौ निर्णीतौ वाक्यार्थश्चिन्त्यतेऽधुना।
तादात्म्यमत्र वाक्यार्थस्तयोरेव पदार्थयोः॥३७॥

37. Înțelesul cuvintelor „acela” și „tu” a fost stabilit.
Înțelesul aserțiunii este luat acum în considerare.
Înțelesul aserțiunii este aici identitatea
Înțelesurilor celor două cuvinte, desigur.

संसर्गो वा विशिष्टो वा वाक्यार्थो नात्र सम्मतः।
अखण्डैकरसत्वेन वाक्यार्थो विदुषां मतः॥३८॥

38. Aici, consensul asupra înțelesului aserțiunii
Nu este de coexistență sau de particularizare.
Credința înțelepților asupra înțelesului aserțiunii
Este într-o singură și nefragmentată esență.

प्रत्यग्बोधो य आभाति सोऽद्वयानन्दलक्षणः।
अद्वयानन्दरूपश्च प्रत्यग्बोधैकलक्षणः॥३९॥

39. Cel care apare drept conștiință interioară (*pratyañc-bodha*)
Este cel caracterizat de o ne-duală beatitudine
Și [a cărui] natură este ne-duala beatitudine,
Având drept unică caracteristică conștiința interioară.

इत्थमन्योन्यतादात्म्यप्रतिपत्तिर्यदा भवेत्।
अब्रह्मत्वं त्वमर्थस्य व्यावर्तेत तदैव हि॥४०॥

40. Astfel, atunci când este obținută
Realizarea identității reciproce,
Atunci cu adevărat ar trebui îndepărtată
Starea de ne-*bráhman* a înțelesului lui „tu” (*tvam*)

तदर्थस्य च पारोक्ष्यं यद्येवं किं ततः श्रुणु।
पूर्णानन्दैकरूपेण प्रत्यग्बोधोऽवतिष्ठते॥४१॥

41. Și [starea de] ne-deslușire a înțelesului lui „acela” (*tat*).
Dacă astfel stau lucrurile, apoi ce?
Ascultă! Conștiința interioară (*pratyañc-bodha*) rămâne
O singură natură de beatitudine deplină.

तत्त्वमस्यादिवाक्यं च तादात्म्यप्रतिपादने।
लक्ष्यौ तत्त्वंपदार्थौ द्वावुपादाय प्रवर्तते॥४२॥

42. Iar o asertiune precum „acela este tu” (*tat tvam asi*) etc.,
Atunci când stabilește identitatea,
Folosește înțelesurile conotative
Ale celor două cuvinte: „acela” și „tu”.

हित्वा द्वौ शबलौ वाच्यौ वाक्यं वाक्यार्थबोधने।
यथा प्रवर्ततेऽस्माभिस्तथा व्याख्यातमादरात्॥४३॥

43. Astfel, până când se produce
Înțelegerea sensului asertiunii,
Asertiunea este explicată de către noi cu grijă,
Abandonând [sensurile] denotative amestecate ale celor două [cuvinte].

आलम्बनतया भाति योऽस्मत्प्रत्ययशब्दयोः।
अन्तःकरणसंभिन्नबोधः स त्वंपदाभिधः॥४४॥

44. Ceea ce apare drept suport al nostru
În cunoașterea celor două cuvinte –
Conștiință (*bodha*) venită în contact cu instrumentul intern (*antaḥkaraṇa*) –
Este aceasta exprimat prin cuvântul „tu” (*tvam*).

मायोपाधिर्जगद्योनिः सर्वज्ञत्वादिलक्षणः।
पारोक्ष्यशबलः सत्याद्यात्मकस्तत्पदाभिधः॥४५॥

45. Matrice a universului limitată de *māyā*,
Caracterizat de atot-cunoaștere etc.,
Amestecat și greu de deslușit,
A cărui natură este realitatea (*satya*) –
Este exprimat prin cuvântul „acela” (*tat*).

प्रत्यक्परोक्षतैकस्य [1]सद्वितीयत्वपूर्णता।
विरुध्यते यतस्तस्माल्लक्षणा संप्रवर्तते॥४६॥

46. Deoarece [aceste stări] ale unicului sunt contrare –
Starea de a fi interior și imperceptibil,
Cu starea de a fi al doilea și deplin –
De aceea apare [necesitatea] sensului conotativ.

---

[1]स द्वितीयत्व॥

मानान्तरविरोधे तु मुख्यार्थस्यापरिग्रहे[१] ।
मुख्यार्थेनाविनाभूते प्रतीतिर्लक्षणोच्यते ॥४७॥

47. Dar, atunci când nu este acceptat sensul denotativ
Din cauza incompatibilității cu celelalte dovezi,
Convingerea [care rezultă], neseparată de sensul denotativ,
Este numită sens conotativ (*lakṣaṇā*).

तत्त्वमस्यादिवाक्येषु लक्षणा भागलक्षणा ।
सोऽयमित्यादिवाक्यस्थपदयोरिव नापरा ॥४८॥

48. Sensul conotativ sau o parte a sensului conotativ
A aserțiunilor precum „acela ești tu" (*tat tvam asi*) etc.
Este precum al celor două cuvinte din
Propoziția „acesta [este] el" (*so'yam*) etc. și nu altul.

अहं ब्रह्मेति वाक्यार्थबोधो यावद्दृढी भवेत् ।
शमादिसहितस्तावदभ्यसेच्छ्रवणादिकम् ॥४९॥

49. Între timp, până ce este obținută pe deplin cunoașterea
Înțelesului aserțiunii „eu sunt *bráhman*" (*aham brahma* [*asmi*]),
Trebuie să fie înzestrat cu calm (*śama*) etc.
Și să practice ascultarea (*śravaṇa*) etc.

श्रुत्याचार्यप्रसादेन दृढो बोधो[२] यदा भवेत् ।
निरस्ताशेषसंसारनिदानः पुरुषस्तदा ॥५०॥

50. Atunci când prin grația unui profesor (*ācārya*) demn de ascultat
Cunoașterea (*bodha*) devine stabilă,
Atunci omul este pe deplin lipsit
Atât de *saṁsāra* cât și de cauza ei fundamentală (*i.e. māyā*).

विशीर्णकार्यकरणो भूतसूक्ष्मैरनावृतः ।
विमुक्तकर्मनिगडः[३] सद्य एव विमुच्यते ॥५१॥

51. Cauza originară a tuturor efectelor fiind distrusă,
Devine eliberat cu adevărat chiar în acel moment,
Fiind necondiționat de [elementele] grosiere ori subtile,
Și pe deplin eliberat de lanțul rezultatelor acțiunilor (*karman*).

प्रारब्धकर्मवेगेन[४] जीवन्मुक्तो यदा भवेत् ।
किञ्चित्कालमनारब्धकर्मबन्धस्य संक्षये ॥५२॥

52. Atunci când are loc distrugerea totală
A legăturii rezultatelor acțiunilor ne-începute (*anārabda-karman*)
Devine izbăvit în timpul vieții (*jīvan-mukta*) doar pentru puțin timp
Din cauza rezultatelor acțiunilor începute (*prārabda-karman*).

---

[१] मुख्यार्थस्य परिग्रहे ॥ [२] दृढबोधो ॥ [३] निगलः ॥ [४] प्रारब्धकर्मवेगेण ॥

निरस्तातिशयानन्दं वैष्णवं परमं पदम्।
पुनरावृत्तिरहितं कैवल्यं प्रतिपद्यते॥५३॥

53. Lipsit de o nouă reîntrupare
Este obținută unitatea absolută (*kaivalya*),
Lăcaș suprem al lui Viṣṇu,
Beatitudine supremă de ne-întrecut.

॥ इति परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छङ्कराचार्यविरचिता वाक्यवृत्तिः समाप्त॥

Astfel se încheie *Vākya-vṛtti*, alcătuită de către
supremul maestru, ascet pribeag,
Śrī Śaṅkarācārya.

Bibliografie

1910. *Svātmaprakāśikā* în *The Works of Śrī Śaṅkarācārya.* Srirangam: Sri Vani Vilas Press, vol. XVI, pp. 43-52.

1915. *Śrīmacchaṁkarācāryakṛtā vākyavṛttiḥ.* Ānandāśramasaṁskṛtagranthāvali 80. Varanasi: Chowkhamba Sanskrit Series Office.

1930. *Vākyavṛttiḥ.* Agra: Vedānta Kesarī Kāryālaya.

1973. *Vakyavrtti and Atmajnanopadeshavidhi of Sri Sankaracharya.* Madras: Sri Ramakrishna Math.

2000. *Vākyavṛttiḥ - Śrīmadānandagirisvāmikṛtaṁ vivaraṇam.* Kāśī: Śrī Dakṣiṇāmūrtimaṭha.

2004. *Vākyavṛttiḥ* în *Prakaraṇadvādaśī.* Mahesh Research Institute. Kāśī: Śrī Dakṣiṇāmūrtimaṭha Prakāśana, pp. 597-608.